

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Módosító javaslat!

Dr. Szili Katalin asszonynak
az Országgyűlés elnökének
H e l y b e n

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házsabály 94. §-ának (1) bekezdése és 102. §-ának (1) bekezdése alapján a **Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről** szóló T/2839. számú törvényjavaslathoz az alábbi

módosító javaslatot

nyújtom be:

A törvényjavaslat 23.§-a az alábbiak szerint módosul:

„23.§ A kamarai tag könyvvizsgáló – mint szakértő – köteles

- a) feladatait lelkiismeretesen, esküjének megfelelően, a jogszabályok és a 4.§ (5) bekezdésének b) pontja szerinti standardok alapján, körültekintően ellátni,
- b) a könyvvizsgálói tevékenysége során az adott helyzetben **[általában]** egy szakértőtől elvárható gondossággal, legjobb tudása szerint eljárni.”

Indokolás

A javasolt változtatás tartalmilag a jelenleg hatályos Kkt. 29. § (2) bekezdés rendelkezését tartaná hatályban. Fenntartása négy ok miatt indokolható.

1. Az új Ptk. koncepciója szövegének 2:94. §-a kapcsán is célszerű lenne leszögezni, hogy a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálat esetében a könyvvizsgálói jelentés – amennyiben a Kkt. rendelkezéseinek betartásával készült – független szakértői jelentésnek (szakvéleménynek) minősül, míg a jogszabályi kötelezettség nélkül megrendelt könyvvizsgálat alapján készült könyvvizsgálói jelentésre, valamint a törvényjavaslat 3. § (2) bekezdésében (kifejezetten szakértői tevékenységként) megjelölt tudományterületeken kiadott szakvéleményekre csak úgy lehet hivatkozni, mint bármely más szakértői véleményre, azaz adott esetben, mint a megrendelő állítására. Ez iránymutatást adna a könyvvizsgálói jelentéseket felhasználók számára is.

2. A törvényjavaslat – jelenleg hatályos szabályozással megegyező tartalmú – 3. § (2) bekezdésben felsorolt (egyéb szakmai szolgáltatás körébe tartozó) szakértői tevékenységhez képest egyébként is indokolatlan lenne, ha a sokkal részletesebben szabályozott, ellenőrzött és kötelező oktatásokkal, minden évben fejlesztendő tudás-bázison alapuló, jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálat ne minősülne szakértői tevékenységnek. A könyvvizsgálói tevékenységet egyébként számos jogszabály tekinti (a köznyelvi, „könyvszakértő” elnevezésen túl) szakértői tevékenységnek.

3. A szakértői minősítés emelné a könyvvizsgáló felelősségének szintjét a szakértőtől elvárható szintre, ami meghaladja az általában elvárhatót.

4. A minősítést hordozó kiegészítés fenntartását a könyvvizsgáló szakértelem egyértelmű kifejezése is motiválja. Sajnos a könyvvizsgáló szakmát gyakran állítják be úgy, mintha az valami alacsony szintű, mechanikus ellenőrző tevékenység lenne, ami számok összeadásában és bizonylatok pipálgatásában merülne ki. Ennek során a szakértői tevékenységgel összehasonlítva gyakran megfigyelhető olyan nézet, mely a szakértői tevékenységet valamely tudományterületen elmélyült ismeretekkel rendelkező személynek, a tudomány mindenkori állásának megfelelő tevékenységnek állítják be, míg a könyvvizsgáló tevékenységről úgy nyilatkoznak, mintha az semmilyen ilyen tudományos, intellektuális jelleggel nem bírna. A valóság ezzel szemben az, hogy amíg valaki bejegyzett könyvvizsgálóként megszerezheti a létező legmagasabb pénzügyi-számviteli képesítést, addig szakirányú felsőfokú végzettség után bő 10 évet kell ennek érdekében tanulnia.

Budapest, 2007. május 15.

.....
Dr.Hankó Faragó Miklós
SZDSZ